

Tranen van vreugde en verdriet

WINSUM – Met een prachtig sluitstuk van 21.10 meter heeft Bart Helmholt zaterdag op het FK in Winsum op alle fronten fierljephistorie geschreven. De Burgumer sprong de verste afstand ooit op een FK, pakte zijn derde Friese titel op rij en won tevens voor de derde maal op rij de sulveren pols. Die laatste prijs mag hij daarom, net als voorgangers Gerhard Vlieger en Rimmer Abma, voor altijd houden.

Door Edwin Fischer

Emo-tv. In Amerika zijn ze er dol op, in ons land zijn er tal van voorbeelden van programma's die graag de tranen van andermans ellende in beeld brengen en ook regionaal is dat fenomeen ingetreden. Bart Helmholt probeerde zijn emoties van vreugde en verdriet alleen te verwerken, maar Omrop Fryslân's cameraman dook onder de gebukte Burgumer.

Zelf wilde Helmholt het niet benoemen, maar gezien de situatie was het toch gênant. De vreugdetranen, die op beeld vastleggen, daar zou niets mis mee geweest zijn. Maar die van zijn verdriet, dat was ongepast. „Justerjûn (vrijdag, red.) krige ik fan myn trainer Arend Hofstee te hearren dat syn mem yn sliep brocht wie. Se wie sa slim siik, wie opjûn. En fannemoarn is se al ferstoarn.”

De band tussen Helmholt en de Hofstee's is dermate sterk, dat het hem enorm aangreep. Maar uitgerekend Arend zelf had hem door de eerste emotie gesleept. „Hy belle fannemoarn en begûn fuort oer de wedstriid, wat ik dwaan moast en sa. En pas dêrnei fertelde hy dat syn mem ferstoarn wie. Doe ha ik tsjin him sein dat hy en ik wol wisten foar wa't ik hjoed springe soe.”

Het leverde een ongekende Bart Helmholt-show op. Zijn opening van 18.74 had de concurrentie al moeten waarschuwen. Niet omdat het over-

dreven ver was, wel omdat hij zo de finale al veilig gesteld had en vier pogingen voor een meesterlijk verre afstand over had.

Dat die bijna winnende afstand er al in ronde twee kwam, was weer met dank aan Arend Hofstee. „Hy soe uteraard net komme, hie wol oare dingen oan de kop. Mar ik krige nei myn earste sprong tillefoan. Arend. Siet er foar de tv en fertelde wat ik net goed die. En dat it goed komme soe. Dat wie de bevestiging dy't ik nedich hie”, bekende Bart Helmholt.

Om meteen met 20.59 de wedstrijd zo goed als zeker te beslissen. Al vond de met 19.84 als tweede eindigende Ysbrand Galama dat hij en de drie andere finalisten (Hannes Scherjon, Thewis Hobma en Henk Schievink) dat nog niet zo zagen. „Der wie net ien dy't de kop al hingjen hie en der net mear yn leaude dat hy noch winne koe.”

Toch was dat ijdele hoop van de vier andere finalisten, helemaal nadat Helmholt in zijn eerste finalesprong een knappe 20.71 noteerde. En on-

danks dat de vier andere finalisten allen een 19 metersprong achter hun naam schreven, wat het hoge niveau van dit FK bij de senioren onderstreepte, was het toch Helmholt die er ver bovenuit stak. En dat in zijn laatste sprong, met de titel en de sulveren pols al definitief in zijn bezit, bevestigde; 21.10.

Natuurlijk was Helmholt verguld met zijn sportieve prestatie. Het voor de derde keer op rij de sulveren pols winnen en daarmee na Gerhard Vlieger en Rimmer Abma de derde Fries-

zijn die het kleinood voor altijd in zijn bezit krijgt, maakte hem trots. Maar op deze zaterdag voerden andere emoties de boventoon.

„Froeger sei ik altyd dat wy by it fierljeppen ien grutte famylje binne”, vertelt Helmholt. „Mar pas hjoed wit ik dat it echt sa is. Alle jonges dêr't ik mei ljep binne apart nei my ta kaam. Omdat se witte wat foar in bân ik mei Arend ha en wat it ferstjerren fan syn mem foar my betsjut. En dat is sa bysûnder, dat is foar hjoed it wichtigste.”

Bart Helmholt pakt voor de derde keer op rij de Friese titel en deelt zijn dubbele gevoelens met Thewis Hobma (inzet).

Foto's Martin de Jong